

Kardinál Giovanni Coppa

Giovanni Coppa se narodil v Albě, v severoitalské provincii Cuneo, 9. listopadu 1925. V době druhé světové války studoval filosofii a teologii v místním semináři a roku 1949 byl v rodné diecézi vysvěcen na kněze. Doktorátu dosáhl na Katedře filosofie a latinské literatury Katolické univerzity Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Miláně, současně také studoval němčinu na římském *Goethe Institutu*.

V roce 1953 byl povolán na vatikánské Apoštolské kancléřství, o pět let později byl zařazen na zdejší Státní sekretariát. Pro svou dobrou znalost latiny působil jako expert na 2. vatikánském koncilu, kde se věnoval překladům a redakci dokumentů.

Z podnětu kardinála Giovanniho Battisty Montiniho (pozdější papež Pavel VI.) se roku 1963 pustil do studia a překladu díla velkého milánského arcibiskupa a jednoho z nejvýznamnějších latinských církevních otců, sv. Ambrože, a v následujících více než 30 letech postupně vydával komentované výbory a překlady jeho díla i kritické studie.

V roce 1979 byl jmenován titulárním arcibiskupem sertským a v lednu následujícího roku přijal ve vatikánské bazilice sv. Petra biskupské svěcení z rukou papeže Jana Pavla II. O deset let později, 30. června 1990, se ujal náročného díla obnovy jako apoštolský nuncius v České a Slovenské federativní republice, po rozpadu společného státu působil od 1. ledna 1993 v České a současně i Slovenské republice a od 1. března 1994 výhradně v České republice. Funkci apoštolského nuncia v ČR vykonával do 19. května 2001.

Na podzim roku 2007 jej papež Benedikt XVI. jmenoval kardinálem s titulárním kostelem sv. Lina v Římě, k jehož oficiálnímu převzetí došlo 27. ledna 2008.

Dne 30. dubna 2010 se konala v Černínském paláci Ministerstva zahraničních věcí České republiky slavnost udílení cen *Gratias Agit*, při níž byl spolu s patnácti osobnostmi z celého světa, které významně přispěly k šíření dobrého jména České republiky v zahraničí, vyznamenán i kardinál Coppa.

Kard. Coppa byl pokorným knězem i biskupem horoucího srdce, lásky ke Kristu a k církvi, rovněž k zemi a národu, k němuž byl vyslán. Byl to muž hlubokého pokoje a smíření. Při návštěvě České republiky v červenci 2008 označil svá léta strávená v Praze ve funkci apoštolského nuncia za „*nejkrásnějších jedenáct let života*“.